

Los Escurialu przesadzony? Królewska para holenderska

Czerwoni traca ostatnie pozycje pod Matrytem

SALAMANKA, 10. 1. — Według oficjalnego komunikatu głównej kwatery powstańczej, ataki na wszystkich odcinkach frontu aragońskiego zostały odparte z wielkimi stratami dla nieprzyjaciela, który pozostawił na placu boju licznych zabitych.

Na froncie madryckim powstańcy zajęli miejscowość Cerro de Laguila. Wojska rządowe poniosły ciężkie straty i kontynuują

odwrot w kierunku Tuencarral. Zdobyto trzy wielkie tanki pochodzenia sowieckiego oraz jeden mały tank.

Na odcinku Lasrozaz wojska rządowe przypuściły atak trzema batalionami, które zostały przez powstańców zdziśiatkowane.

Nieprzyjacieli pozostawił na placu boju 137 zabitych i wielką liczbę broni.

W Andaluzji operacje wojsko-

we prowadzone są w okolicach Ronda. Powstańcy zajęli miejscowość Igualeja, oraz stracili dwa samoloty rządowe.

Rezultatem walk, jakie rozegrały się wczoraj w pobliżu drogi do La Coruna i dworca Pozuelo, było wyparcie wojsk rządowych z ostatnich pozycji, jakie posiadały na zachód od brzegu rzeki Manzanares.

Wojsko powstańcze, jak donosi korespondent Havasa, osiągnęły szczyt wzgórza Cuesta de las Perdices. W kolach powstańczych panuje przekonanie, iż los Escurialu został już zdecydowany. W tym kierunku ma rozwijać się ofensywa armii powstańczej.

zabawi przez 2 tygodnie lub dłużej w Krynicy

(Pierwsza relacja naszej umyślnej wysłanniczki.)

Na pierwszą wieść o przybyciu królewskiej pary holenderskiej do Krynicy, nasza umyślona wysłanniczka udala się samolotem do Krakowa, a stąd już pociągiem do Krynicy. Oto jej pierwsze sprawozdanie telefoniczne:

KRYNICA, 9 stycznia (tel. wt.) Jak zwykle o g. 23 min. 58 zjechał przed peron dworca kolejowego w Krynicy pociąg pospieszny z Katowic. Z wagonu I klasy wysiadła młoda para. Ona młoda kobieta pełnych kształtów, w jasnym futrze, on wysmukły, w szarym, sportowym palcie. Na peronie oczekiwało na gości kilka osób.

Jakiś skromnie ubrany jegomość w nieodłącznym meloniku sunął o kilka kroków za grupą przedstawicieli uzdrowiska z inż. Nowakowskim na czele, a drugi jegomość, przybyły wraz z młodą parą, załatwiał odbiór walizek z bagażu i zamawiał sanki.

Dobry humor

Jak opowiadają kolejarze, młoda para była w doskonałym humorze. Nic dziwnego, widok ośnieżonych gór, świeże mroźne powietrze, na tle gwiaździstego nieba, wesoły nastrój ośrodka sportów z

wesółych rozmów pasażerów, udzielały się wszystkim.

Młoda para wsiadła do jednego sanek, do drugich zapakowano 14 walizek, których pilnował sekretarz.

Wreszcie pan w meloniku zajął trzecią sanki.

W hotelu „Patria”

Goście udali się do hotelu „Patria”, będącego, jak wiadomo własnością Jana Kiepurę.

W hotelu już poprzednio zamówiono apartament na pierwszym piętrze, składający się z dwóch sypialni z łazienkami i salonu. Jest to najlepszy apartament w twornego hotelu „Patria”, w którym „najtańszy” pokój kosztuje 25 zł. dziennie.

Młodą parę powitał uniżony portier. Goście zameldowali się jako Sternberg. Portier bez wahania zapisywał to nazwisko, nie mając żadnych wątpliwości co do jego prawdziwości.

Po kilku chwilach sekretarz zamówił kolację, poczym małżonkowie udali się na spoczynek.

Bomba pękła

Dopiero rano pękła bomba. Już we wczesnych godzinach zaczęto telefonować do hotelu „Patria”, zapytując, czy nie mieszka tam królewna holenderska z mężem. Dopiero z tych telefonów zarząd hotelu dowiedział się, kim są naprawdę jego goście.

Dał rano, o dość późnej godzinie, młodzi małżonkowie kazali podać do salonu śniadanie, po czym opuścili hotel, udając się na przejażdżkę sankami. Ponieważ wiadomość o ich przybyciu gruchnęła już przed tym, liczni goście uzdrowiska witali małżonków okrzykami:

Komiczne qui pro quo

Doszło przy tym do komicznego incydentu. Oto za królewską parę holenderską wzięto jakiegoś kupca z północnych dzielnic Warszawy wraz z małżonką. Kupiec ten musiał dopiero tłumaczyć zebranym że z koroną holenderską łączy go tylko tyle, iż handlował holenderskim kakao.

2 tygodnie

Jak się dowiadujemy, za małżonków opłacił pokój na dwa tygodnie ich sekretarz, który opłacił też na dwa tygodnie takse kuracyjną. Wnosić stąd należy, iż nowożeńcy przynajmniej przez dwa tygodnie zamierzają bawić w Krynicy.

Nagła decyzja

Jak się okazuje, nowożeńcy mieli pierwotnie zamiar spędzić miodowy miesiąc w Garmisch-Partenkirchen w Niemczech, jednak później zmienili zamiar wobec incydentu holendersko-niemieckiego. Mówiono, że udają się do którejś miejscowości w Tyrolu. Tymczasem okazało się, że młoda para holenderska jeszcze raz niespodziewanie zmieniła zamiar, przybывая do Krynicy, która w ten sposób zyska sobie szeroki rozgłos za granicą, stając w rzędzie najgłośniejszych europejskich ośrodków sportów zimowych.

J. K.

Konkurs Nagród „ABC”

Komitet Konkursowy Wielkiego Konkursu Nagród „ABC” zawiadamia, że nagrody odbierać można w terminie do dnia 17 I. 37 do godz. 19 w Kantorze „ABC” przy ul. Al. Jerozolimskie 3a (I piętro)

Wielkimi krokami posuwa się motoryzacja Niemiec

A cóż słycheć w Polsce?

BERLIN, 10. 1. — Ogłoszone zostały oficjalne dane statystyczne, dotyczące motoryzacji Rzeszy. W grudniu r. 1936 zarejestrowano 29.714 nowych samochodów, czyli o 20 więcej, niż w grudniu 1935 r. a o 5 samochodów więcej, niż w listopadzie 1936 r. Ogółem w ciągu ubiegłego roku zarejestrowano w Niemczech 456.18 nowych wozów, co stanowi przyrost rekordowy.

W stosunku do r. 1933 wzrost

liczby zarejestrowanych samochodów jest trzykrotnie większy, dwa razy większy niż w r. 1934 i o jedną czwartą większy niż w r. 1935.

Z ogólnej liczby pojazdów mechanicznych zarejestrowanych w r. 1936 przypada 213.580 na samochody osobowe, 56.942 na ciężarowe, 2.117 na autobusy, 8.881 ciągniki i wreszcie 175.898 na motocykle.

Szajka potentatów żydowskich przenycza dewizy

Na terenie Śląska wykryto wielką aferę dewizową. Na podstawie konfidenckich wiadomości ustalono, że w Katowicach ma swoją siedzibę szajka zajmująca się nielegalnym skupem obcych walut. Szajka ta złożona z kilku bogatych finansistów żydowskich, wysyłała nielegalnie nabyte waluty partiami zagranicę, bądź przez specjalnych kurierów, bądź też przy pomocy zawodowych przemytników, wyrządzając państwu nieobliczalne szkody. Po dochodzeniach i obserwacji podejrzanych prowadzonej przez dłuższy czas, w sobotę popołudniu wkroczył Kom. sarz do Walki z Przestępczością w asystencji wywiadowców do mieszkania Michela Weingartena przy ulicy Słowackiego w Katowicach, gdzie zastano przy „stole obrad” właściciela mieszkania, jego brata Brauna Weingartena oraz Samuela Kozickiego, Elfrędy i Reginę Kozickich.

U przytrzymanych znaleziono wielkie ilości walut zagranicznych i przeznaczonych na wymanę 23.00 zł. M. in. znalazono 50 funtów szterlingów, 1100 RM. oraz ponad 1000 franków. Przyłapanych na gorącym uczynku doprowadzono do sądownego śledztwa przy Sądzie Oregowym w Katowicach, który po przesłuchaniu podejrzanych polecił osadzić wszystkich w więzieniu. Szczegóły wykrytej afery trzymane są w ścisłej tajemnicy. Spodziewać się należy dalszych aresztowań w sferach finansjery żydowskiej, co

do których oddawna istnieją silne poszlaki, iż zajmują się nielegalnymi operacjami finansowymi.

Barometr polityczny

Pisaliśmy o tym, że głównym zadaniem przedstawicielstwa narodowego jest wierne i dokładnie odzwierciedlać powszechnie w kraju panującą opinię. Powstaje teraz pytanie, jak to ma się przejawiać w praktycznej działalności sejmu.

Więc oczywiście nie ma mowy o tym, by sejm dowolnie obalał rządy i tworzył nowe. Czasy sejmowładztwa i klik partyjnych nie powrócą. Natomiast jeśli Sejm może być rzeczywiście barometrem, to trzeba mu pozostawić w pewnych ograniczonych wypadkach możliwość wyrażania swej opinii w stosunku do rządu ze wszystkimi konsekwencjami wyrażenia tej opinii. Czy te ograniczenia mają polegać na tym, że do wyrażenia takiej opinii trzeba by większości kwalifikowanej np. 2/3 głosów, czy też prawo to byłoby ograniczone do pewnych momentów, np. mogłoby nastąpić jedynie w trakcie dyskusji

budżetowej — to już kwestia mniej istotna.

Oczywiście nowy rząd musi być powołany przez czynnik, stojący poza Sejmem. Nie może bowiem być zadaniem Sejmu decydowanie o tym, jaki rząd kraj powinien mieć, zadaniem jest jedynie odpowiedzieć na pytanie, czy rząd nie stoi w rażącej sprzeczności z opinią społeczeństwa.

Dyskusja budżetowa może służyć za teren wypowiedzenia opinii o poszczególnych działach gospodarki państwowej. Nie może jednak dawać pola do zmiany poszczególnych pozycji budżetowych, a tym bardziej do odrzucenia budżetu w całości. Krytyka działalności rządowej zarówno pod względem finansowym, jak i politycznym — to jedno z głównych zadań Sejmu. Z krytyki tej powinien rząd wyciągnąć odpowiednie wnioski, jeśli chodzi o jego działalność w przyszłości.

Inna niż obecna powinna być rola Sejmu w czynno-

ściach ustawodawczych. Sejm nie może być kompetentny do szczegółowego i drobiazgowego omawiania poszczególnych ustaw, ani pod względem fachowym, ani prawniczym. Czyż mogą być uznani za kompetentnych do omawiania ustawy o ochronie rybołówstwa, czy też o izbach adwokackich, większość posłów, którzy się na tych zagadnieniach nie znają? Tak samo nie byłoby właściwe powoływanie Sejmu pod kątem widzenia specjalnych kwalifikacji prawniczych.

Bo Sejm powinien się składać z ludzi, którzy potrafią wypowiedzieć sąd polityczny w sprawie poszczególnych ustaw. O tym, czy ma być cenzus krzyżacki lub nie, jak ma formę przyjąć spadkobierca, czy forma spółki akcyjnej jest pożyteczna lub szkodliwa — w tych wszystkich sprawach może się przebiegnąć poseł wypowiedzieć. Natomiast nie może być kompetentny w sprawie technicznego i prawniczego przepro-

wadzenia tych wszystkich postulatów. Dlatego tok prac ustawodawczych powinien być następujący: bądź Sejm powinien otrzymać opracowany przez ciało fachowe projekt ustawy, który może odrzucić albo przyjąć bez zmian, bądź też Sejm ustali pewne wytyczne na podstawie których ciało fachowe opracuje szczegółową ustawę.

Sejm bowiem powinien być barometrem, odzwierciedlającym istotne poglądy społeczeństwa zarówno jeśli chodzi o politykę rządu, jak i o działalność ustawodawczą. Barometra zaś nie wolno ani fałszować, ani naginać jego funkcjonariuszów do woli rządzących. Barometr np. w gospodarstwie nie może być jedynym czynnikiem decydującym o przebiegu robót w gospodarstwie rolnym, ale cobyśmy powiedzieli o gospodarzu, który własnoręcznie nastawiał barometr i stosownie do tego prowadził gospodarkę?

Tylko zwycięstwo idei narodowo-radykalnej obroni Polskę przed komuną

Należczów zagrożony!

Podstępna akcja żydowska

(Korespondencja własna „ABC”)

Paławy, 9 stycznia.

Rok ubiegły był dla zdrowiska w Należczowie momentem zwrotnym. Nowy zarząd przeprowadził z awansu remont pałacu (po Małachowskich) oraz lazienki i doprowadził zakład do tak świetnego stanu i wyglądu, że kuracjusze przybyli w liczbie o wiele większej, aniżeli lat dawnych.

Zakład należczowski jest spółką akcyjną, przyczem 100 proc. akcji znajduje się w rękach polskich. Ogólne zadłużenie zakładu wynosiło w r. 1936 około dwu milionów złotych. Przed r. 1936 jedna z wierzycielek (na sumę 61 tysięcy zł.) sprzedała swe wierzycielstwo jednemu z warszawskich dyskonterów prywatnych, Aronowi Prywesowi, oraz niejakiemu Pachulskiemu.

Tak się złożyło, iż zarząd zdrowiska nie zgodził się na przyjazd rodziny Prywesa na darmową kurację, skutkiem czego p. Prywes zapowiedział, że się zemści na zarządzie. Istotnie, wkrótce potem wystąpił ze skargą o nadzór sądowy nad Należczowem.

Jest to pierwsze posunięcie w kierunku zakładu należczowskiego w ręce żydowskie. P. Prywes potrafił wciągnąć do tej akcji niejakiego Stanisława Rosenberga, który jest przedstawicielem angielskich maszyn do obróbki metali oraz holenderskich — do wyrobu serów. Rosenberg w charakterze tego przedstawiciela zarobił dla swych mocodawców w Polsce wcale poważną sumę, bo około 700.000 zł., które jednak, po wprowadzeniu ograniczeń dewizowych przez rząd polski, zostały zamrożone. Wobec tego p. Rosenberg pojechał do Holandii, gdzie otrzymał upoważnienie do dysponowania kapitałami holenderskimi w kierunku nabycia Należczowa.

Podobno p. Stanisław Rosenberg chce zawrzeć taką transakcję w imieniu swego syna, a wszelkie kroki wstępne prowadzi jakoby adwokat warszawski, p. Wołoszewicz, b. radca prawny Należczowa i wierzyciel zakładu na kilkadziesiąt tysięcy złotych.

W obecnym stanie rzeczy, gdyby wyznaczono licytację zakładu należczowskiego, kandydaci na właścicieli z wyżej wymienionej spółki nie mogliby kupić Należczowa, albowiem zainteresowane są bardzo w tej sprawie liczne grupy kapitalistów polskich. Dla tego też p. Prywes przystąpił do innej taktyki: mianowicie pragnie on skupić oddzielne hipoteki i akcje i w ten sposób zdobyć w spółce akcyjnej większość.

Skarga Prywesa o nadzór sądowy nad Należczowem została uwzględniona. Sąd ustanowił przed paru miesiącami nadzorcę w osobie p. Kasprzyckiego. Nadzorca sądowy działa bardzo aktywnie, czego najlepszym dowodem jest fakt, że niemal bezpośrednio po objęciu przez niego tego stanowiska wszyscy pracownicy zakładu należczowskiego otrzymali wypowiedzenie, co spowodowało, że zakład przestał funkcjonować. Wobec tego nadzorca sądowy, działając z ramienia p. Prywesa, bardzo łatwo może pójść po linii jego wyłącznych interesów i planów, co nie tylko poważnie zaszkodzi tak świetnie zapoczątkowanej — w r. 1936 pracy nowego zarządu, lecz w ogóle zagrożić może samej polskości zakładu należczowskiego.

Może ten głos ostrzegawczy zwróci czyjąś uwagę na to, co się w naszym zakątku dzieje. Oby nie zwrócił tej uwagi zbyt późno.

W. A.

Pogrzeb trag cnie zmarłych narcarzy

Dn. 9. 1. we Lwowie odbył się pogrzeb dwóch narcarzy lwowskich, którzy padli ofiarą lawiny pod Haverlą. Po egzekwiach odprawianych przy zwłokach s. p. dr. Stanisława Chlipalskiego i ucznia gimn. Andrzeja Stresinga, kondukt pogrzebowy ruszył na cmentarz Łyczakowski.

Kondukt otwierała orkiestra wojskowa i oddział wojska, następnie uczniowie VII klasy VII gimnazjum. Dalej kroczyli liczne duchowieństwo wśród których ks. rektor Gerstman, ks. dziekan Klauwek i inni.

Bomby gazowe

przec w nieletnim włamywaczom

W Wilnie miał miejsce niedzienny wypadek walki z włamywaczami przy pomocy gazu łzawiącego. Policja została zawiadomiona, że do piwnicy domu gdzie znajdują się składy spółdzielni Spożywców Kolejowych dostali się włamywacze. Wystąpi na miejsce policjanci otoczyli posesję i wezwali złodziei znajdujących się w piwnicy do poddania się. Włamywacze jednak stawili czynny opór, zasypując policję gradem cegieł i kawałków węgla. Ponieważ złodzieje nie ustępowali policja rzuciła do piwnicy bomby gazowe.

Gaz wywarł spodziewany skutek. Przez otwór wydostało się trzech włamywaczy. Opornymi

włamywaczami okazali się... nieletni chłopcy. Byli to: 16-letni Jan Korsak, 14-letni, wielokrotnie już notowany Władysław Szemis, 15-letni Stanisław Kęstowicz. Młodociągni przestępcy planowali okradzenie spółdzielni.

Likwidacja uboju rytualnego

Z wszystkich stron kraju dochodzą wiadomości o likwidacji punktów uboju rytualnego. Ostatnio policja zlikwidowała 7 tajnych punktów uboju w Wilnie.

Kuratrum wileńskie w obronie Z. N. P.

Prefekt szkolny ks. Grams, który niedawno wystąpił ostro przeciw działalności wyrotowej związku nauczycielstwa szkół powszechnych został zwolniony z zajmowanego stanowiska przez kuratorium wileńskie. Widzimy już czynną obronę osławionego Z. N. P. przez miarodajne czynniki.

Furiat pogryzł księdza podczas nabożeństwa

W Stanisławowie, podczas mszy w kościele O.O. Redemptorystów rzucił się na księdza odprawiającego mszę furiat i począł go gryźć. Furiata z trudnością obezwładniono, przy czym kilka osób zostało dotkliwie pogryzionych.

Podróżuj samolotem

Wobec tego nadzorca sądowy, działając z ramienia p. Prywesa, bardzo łatwo może pójść po linii jego wyłącznych interesów i planów, co nie tylko poważnie zaszkodzi tak świetnie zapoczątkowanej — w r. 1936 pracy nowego zarządu, lecz w ogóle zagrożić może samej polskości zakładu należczowskiego.

11-ta lista nagrodzonych

w konkursie „ABC na gwiazdkę”

- Jurkowska Anna — Lipno — książka
- Krakowski Alired — Zakopane — książka
- Bin szewski Jerzy — Piotrków — książka
- Leszczyński Stanisław — w m. — książka
- Koczanowicz Tadeusz — w m. — „Nowy Ład” 873.
- Lukasiewicz Cezary — Nr. 1005 — „Nowy Ład”
- Ks. Gomółka — Zamość — książka
- Kownacka Anieli — Gąscon — jedwab i wełna.
- Seweryna Bryłowa — Kielce — książka
- Woycicki — Tarnogród — książka
- Kupska Anna — Międzyzlesie — wełna.
- Sachelski — Białystok — książka
- Kryger Roman — Michalin — mydło i ser.
- Kruppi — Warszawa — mydło i ser.
- Markirastówna — Warszawa — mydło i ser.
- Jankowska — Warszawa — mydło do prania i skarbonka.
- Hyzewicz Zygmunt — w m. — 183 mydło do gołen a.
- Szymczyński — Warszawa — książka
- Sawak — Stanisławów — książka
- Wąsowski — w m. — mydło do gołen a.
- Skowronski J. — Włocławek — książka
- Fawczyński T. — Pruszków — książka
- Percho Eug. — Płock — perfumy.
- Komorowski W. — wieś Gruszczyno — książka
- Jasińska M. — Włocławek — książka
- Czapikowski — Orzechowo — książka
- Krasowski Z. Włocławek — komplet „Nowego Ładu”.
- Grzecka Fr. — w m. — mydło.
- Treński — w m. — mydło do gołen a.
- Marchewko Zofia — Łomża — książka
- Mierchowska Eug. — Łódź — książka
- Morawski Jan — Okęcie — mydło
- Wasiewicz M. — Włocławek — książka
- Juszczak A. — Kałisz — książka
- Hekongerówna J. — Warszawa — mydło.
- Wolf Danuta — Piastów — mydło.
- Olejczak J. — Warszawa — mydło do gołen a.
- Rodowicz K. — Warszawa — książka
- Wyglądała St. — Warszawa — książka
- Ks. Przyjemski Z. — Ciałzyn — książka
- Ks. Kopeć J. — Stara Wieś — komplet „Nowego Ładu”.
- Smoleński St. — maj. Gostkowo — książka
- Kuczewski Br. — Szczepilice — książka
- Ks. Jastrzębski B. — Stejdyn — komplet „Nowego Ładu”.
- Ciepiński G. — Warszawa — prenumerata „ABC” 2 miesiące.
- Mudko B. — w m. — książka
- Stowicz T. — w m. — mydło do prania.
- Schabiński Z. — w m. 557 — perfumy.
- „Maly Dziennik” — Administracja — Radomsko — książka
- Kasprzyk J. — w m. — wino.
- Dąbrowski Z. — w m. — 747 kupon do Gredzińskiego.
- Rogala S. — w m. 784 — wino.
- Nowakowski M. — Kutno — książka
- Tomaszewski Szczepan — w m. — książka
- Szydłowska M. — Włochy — żywy Jabłonski Bolesław — w m. 751 — wino.
- Ks. Wasław Kosiński — Radom — książka
- Ogórek Edw. — Wejherowo — książka
- Paczowski Mieczysław — w m. 147 książka
- Kurecki A. — w m. — 419 książka
- Wiśniewski W. — w m. — książka
- Furmankowski M. — Mury — garnitur narcarski.
- Paluch W. — Działdowo — książka
- Urbanowiczówna D. Brwinów 1035 — kompl. sport. czapka i szal.
- Krupiński Wacław — Pęcice — książka
- Choliński — Radość — kompl. „Nowego Ładu”.
- Dusz R. — w m. — książka
- Jabłoński Wiesław — w m. — książka
- Szejp S. — Poznań — żywy.
- Ilńska S. — Warszawa — wełna.
- Gawęda — Liniewo — książka
- Sawicka — Kείce — kompl. „Nowego Ładu”.
- Suski — Wilno — prenumer. „ABC” 1-o miesięczna.
- Ks. Maknia Józef — Siedlce — książka
- Nieborzyńska Anna — Gocławek — jedwab przędza.
- Jankowski Leon — Koto — książka
- Ania J. — Warszawa — książka
- Choroś St. — Zakroczym — książka
- Terlicka Maria — w m. — mydło.
- Wiernicki Stefan — Wyszaków — książka
- Laks Zygmunt — Włocławek — książka
- Rutkowski Jerzy — w m. — książka
- Jabłoński Warszawa — mydło 1047
- Malinowski Stefan — w m. — mydło niełonące
- Boreszko Jan — Anwers (Belgique) — kompl. „Nowego Ładu”.
- Polak Tow. Gimnastyczne „Sokół” — książka Gluzińskiego.
- Jaroszewski — Rembertów — mydło „Piekna Pani”.
- K. Prob. Działdow Jan — Jasionów — książka
- Krywicki J. — Stupia k. Włoszczowy — książka
- Lesniewski Jan — Pińczów — książka
- Zadura J. — Dęblin — książka
- Parzusi Wacł. — Piotrków Tryb. — książka
- Babska Helena — Toruń — książka
- Osiński W. — Górcie — wino.
- Traczuk M. — w m. — książka
- Maksów Wł. — Warszawa — mydło do gołen a.
- Głiński J. — Warszawa — mydło.
- Grzankowska M. — Legionowo — kompl. „Nowego Ładu”.
- Hordwińska B. — Szkoła Roln. Mieczysławów — książka
- Wiernikowski — Włocławek — książka
- Margas Roman — Wójciszka k. Bolesławca — książka
- Szczyński Leon — Starogard — książka
- Zieliński Wł. — Bilczew — książka
- Szablewski I. — Poznań — książka
- Kubacki T. — Babek — książka
- Orminowska H. — Lubraniec — „Mult” i książka
- Michalski K. — Zyrardów — kompl. „Nowego Ładu”.
- Ks. Cielecki P. — Czernielów — książka
- Szymańska J. — w m. — przędza i ser.
- Kolczyński W. — Karniewo — kompl. „Nowego Ładu”.
- Paluszkiewicz J. — w m. — „Mult” i ser.
- Winarski L. — Brześć n. Bugiem — książka
- Sikwarek W. — Bilgoraj — książka
- Bialecka M. Pruszków — „Mult” i ser.
- Blichowska — Pruszków — „Mult” i ser.
- Sucheki Stanisł. — w m. — książka
- Gienza J. — Pruszkowska 6 m. 139 szofer — mydło w płynie
- Szwarc Br. — Podkowa Leśna — wino.
- Wownowski Eug. — Łódź — książka
- Jedliczka M. — Łuck — kompl. „Nowego Ładu”.
- Baturo M. — Sullslawice — kompl. „Nowego Ładu”.
- Plechanow Iochim — Moroczno — prenumer. „ABC” 1 m.
- Fabiani Maria — Piłicka 13 — kompl. Nowego Ładu”.
- Sucheni Anna — w m. — mydło „Piekna Pani”.
- Zwierchowski L. — w m. — książka
- Lubański Konst. — wieś Las — kupon do firm. Glinicki.
- Spodenkiewicz S. — Łódź — książka
- Jurek Tadeusz — Przemysł — książka
- Wolczewski Jan — Stożonice — książka
- Wierchowicki P. — Gocławek — książka
- Wiśniewska Am. — w m. — mydło w płynie
- Jagodziński Jan — w m. — mydło do prania i ser.
- Pietrzykowski — Kaz. — w m. — książka
- Wieszeniewski Józ. — Koń — wełna na pullover.
- Felcowa Eug. — Sierpc — książka
- Wrona Ant. — Cumań — książka
- Lipson W. — Włocławek — „Mult” i broszura Antyżydowska.
- Kulaziński — Wyszaków n. Bugiem — marznarka sportowa.
- Nalarek J. — w m. — perfumy.
- Jamiołkowski J. — w m. — mydło do gołen a 1044.
- Matusiak Aleks. — w m. — książka
- Sawicki Wł. — w m. — trykoty cienne.
- Zielonka Karol — Krasnystaw — książka
- Wawlewska Stan. — w m. — mydło i ser.
- Sucheniowa Maria — Gidle — jedwab i przędza.
- W. K. — w m. — książka 861.
- Nobiasz Jakub — Piotrków — książka
- Głiński Jerzy — Sosnowiec — książka
- Przybył — Róża Rawska — książka
- Zmiejewski Remon — Torczyn k. Łowicza — książka
- Fartosiak Piotr — Skiermiewice — perfumy
- Złotowska Helena — Czarne — „Mult” i książka
- Kolczaninka Ialina — Nowy Sącz — książka
- Szczutka Cz. — Chełm — książka
- Kawczyk — w m. — mydło w płynie
- Szczarański — Łuków — książka
- Golowan — w m. — 372 fozów k. Błonia — mydło do gołen a.
- Niezabitowski Tadeusz — w m. — mydło niełonące.

Nagrody wymienione zostały zaofiarowane w całości na cele dobroczynne w następujących firmach: Bielizna damska Kaz Glinicki, Kucza 35, sery firma „Rotr” — gatunek Golub mydło zwykłe lub w płynie firma przetrworów chem. W. Jaworowski Gesia 99, mydła toaletowe, woda kolonjska im. Kasprzycki, Piława XI. Nr. 39. Książki — Dom Książki Polskiej — Arct; wełna i nici firma 3 lilie, Żelazna 56, Termosy i przyrządy sportowe Polska Spółka Sportowa, Aleje Jerozolimskie. Wino — I-a warsz. wytwórnia win owocowych M. Truppenbach, Warszawa, Żelazna 56. Szwetry, szale, krawaty firma Brykner i Fibich, Aleje Jerozolimskie 7 i Krak. Przedm. 7. Artykuły sportowe nabyto w nast. firmach: Firma Grabowski magazyn sportowy W-wa, Szpitalna 7; sanek, żywy, szal z czapką, narty. Kuzlik 6-to Krzyska 22; 1 para ubrania sportowego. Starzynski Hoza 29 magazyn sportowy; buty sportowe, żywy, rękawiczki, skarpety sportowe. Zofa Uhinowa, Żurawia 3 magazyn sportowy; 1 para nart bardzo pięknych. Polska Spółka sportowa; 2 pary sanek, 1 szal z czapką, żywy, narty. Lustra i porcelana z firmy Włodek Dudala, Marszał. 104 i Widok 26. Opony rowerowe z firmy „Magnet” Popiawski, Ziemia 5. 2 kurtki sportowe ofiarowała bezinteresownie firma St. Czapiński, Marszałkowska 145. 2 kupy na obuwie z firmy F. Gredziński B-cia, Marszałkowska 130. Wszystkie powyższe nagrody są do odebrania w kantorze „ABC”, Al. Jerozolimskie 3a w godz. od 10—19 codziennie. Dalszy spis w poniedziałek.

Nie zaznaj w zmnie głodu bezrobotni, jeśli każdy złoży ofiarę na Pomoc Zimowa.

Miast do baru na jednego Wstąp na pączek do BLIKLEGO N. Swiat 35

W. SAWICKI

11)

WALKA O SZTUCZNĄ ZORZĘ

Powieść

Piotr Modliński stał w drzwiach patrząc wokoło: — Wtem wzrok jego padł na coś... czego widok spowodował gwałtowne bicie serca. Na otomanie leżała kobieta w matowo-czarnym kimono, z głową zwróconą na bok a opartą na białych ramionach, z których osunęły się szerokie rękawy. — Musiała na pewno słyszeć kroki Piotra w przedpokoju, ale nie obróciła się w jego stronę. — Nie widząc nawet jej twarzy, Piotr wiedział, że tą kobietą była Krysią.

Stał przy drzwiach, serce waliło jak młotem... Naraz spostrzegł się, że zapominał zdjąć kapelusza. Machinalnie to zrobił i bezmyślnie trzymając go w ręku — patrzył na leżącą kobietę. Po chwili z wolna zwróciła głowę, jasne punkle opadły na twarz i policzki, a zmęczona, wielkie, sine oczy spojrzały na nim.

— Jak ty wyglądasz!... co za płaszcz masz na sobie? — Słowa padały wolno, zdziwione, nieufne...

Podniosła się, oczy wpiły się w twarz Piotra... i do szeptu stłumiony okrzyk zabrzmiał w ciszy — Piotr! — Opadła z powrotem, oczy zastaniając rękami.

Po kilku sekundach cichy głos odezwał się znowu i pełne łez oczy spojrzały na niego.

— Piotrze... przyjechałeś?...

Piotr zbliżył się, rzucił na krzeszko kapelusza, który spadł od razu i potoczył się po podłodze. Jakżeś trudno przychodziły im słowa, w tej chwili każde wydawało się pustym pa-

tosem, niepotrzebnym, wprost niedorzecznym. Usiadł na małym krzeszku przed Krysią, dotknął jej ramienia, które drgnęło pod tym dotknięciem i poczuł bezgraniczną litość dla tej kobiety. Zniknęła nienawiść, ustąpiła pogarda, czuł tylko wielką litość.

Usiadł obok niej. Patrzyła na niego, jakby chcąc go wybadać, a żyły sływały jej po policzkach.

Piotr jak małego dziecku otarł jej oczy chustką — potok łez powoli ustawał.

— Piotrze — zawołała nagle zmienionym głosem — czy... przyjechałeś... do mnie?...

— Nie, Krysiu — odpowiedział ostrożnie po krótkim, ciężkim milczeniu — nie wiedziałem, że mogę być ci potrzebnym.

Przytaknęła głową, ciężko westchnęła i powoli, jakby do siebie mówiła: — Tak, tak, naturalnie, jakżeś mogłeś przypuszczać... że ja... że ja mogłam cię potrzebować... Nie mogłam wiedzieć... nigdy nie mogłam o niczym wiedzieć... nie mogłam ci nigdy nie powiedzieć!

Odgarnęła sobie włosy z czoła i szukała w jedwabnej torebce swej chusteczki.

— Zatem przyjechałeś do Pawła... zaczęła — w sprawie... kryzysu... — Od kiedy wiesz... że Paweł... żyje?

Głos brzmiał naturalnie — opanowała się widocznie.

Piotr wstał, podszedł do okna, spojrzął znów na Krysię, wpatrzoną w niego w oczekiwaniu odpowiedzi.

— Dopiero przed paroma tygodniami — odpowiedział — dowiedziałem się w Warszawie od pewnego Szweda, który was tutaj w Charbinie spotkał.

— I będziesz teraz żądać od Pawła... porachunku? Piotrowi się wydało, że usłyszał w głosie lekką ironię... może to było jednak tylko przywidzenie.

Odszedł od okna, nie patrząc na nią mówił z goryczą:

— Naturalnie Krysiu, Paweł mnie oszukał, okradł po

prostu... pozbawił mnie owoców mej pracy — nie tylko materialnych ale i moralnych! Nie widzę powodów, dla których musiałbym się z tym pogodzić. Nie życzę sobie również, by praca moja była wykorzystana w sposób, z którym w żadnym razie nie mogę się pogodzić. Zresztą mam obecnie co do kryzysu zupełnie inne plany.

— Inne plany? — spojrzęła nań pytająco. — Ja... nie bardzo rozumiem się na tym i mało mnie to obchodziło... myślę jednak, że właściwie teraz kiedy tu jesteś, Paweł zgodzi się podzielić z tobą zyskiem! Jestem przekonana, że od początku nie miał zamiaru oszukać cie... Z jego punktu widzenia, nie dało się do pewnego stopnia zrobić inaczej.

Piotr zdziwiony zapytał:

— Jaki?... nie dało się zrobić inaczej?

— Posłuchaj Piotrze, pierwsza Rosja zainteresowała się tym wynalazkiem, bez tego Paweł nie byłby wyjechał do Moskwy, dokąd go w tej sprawie skierowano. Byłby się na pewno z tobą w pierw porozumiał... nie mógł jednak tego zrobić, gdyż... rozumiesz... musiał milczeć, ze względu na zamary co do mnie... W Moskwie chciano wykorzystać jego wynalazek bez odszkodowania. Znasz jego charakter, nie chciał się poddać i wszystkie papiery, dotyczące kryzysu zniszczył. Oskarżono go o sabotaż, uwięziono i skazano na śmierć. Ale jeżeli tu w Charbinie sprzeda patent — dlaczego miałby się z tobą nie dzielić?

— Z kim tutaj rozmawia o wynalazku? — spytał Piotr.

— O ile wiem z jakimś amerykańskim bankierem. Jest także jakiś generał Łazionow, ale ten jest podobno tylko pośrednikiem japońskiego ministerium wojny!

— Z japońskim ministerium wojny traktuje! — W głosie Piotra czuć było wzburzenie. — A dlaczego to robi... jak myślisz?...

— Nie wiem Piotrze!... Patrzyła zaniepokojona na Piotra.

— Ja ci to mogę powiedzieć! Kryzys ma olbrzymie znaczenie, jako obrona przed nocnych napadach lotniczych.

(C. d. n.)

Czyżby promienie śmierci? Polska na kongresach międzynarodowych

Wyniki badań uczonych niemieckich

W niemieckich fachowych pismach ukazały się ciekawe sprawozdania z badań nad wpływem krótkich fal na organizm ludzki, a szczególnie na mózg. Oczywiście zagadnienia te są rozpatrywane przede wszystkim pod kątem użyteczności tych promieni dla celów wojskowych.

Pierwsze doświadczenia

Pierwsze doświadczenia były czynione w r. 1929, kiedy to prof. Essan zabijał myszy, poddając je działaniu fal o długości 23 cm. W 1930 r. podobne doświadczenia były czynione już na psach, wółach i małpach, które w 50 procentach ginęły. Sekcja wykazywała, że przeważnie przegrzanie wewnętrznych organów.

Rozbitanie kom'erek

W 1931 roku zajęli się tymi doświadczeniami Instytut im. Wilhelm. Fizjologowie stwierdzili tam, że elektro-magnetyczne fale dług. 3 — 4 m. działają przede wszystkim na krew. Fale dług. 1 — 8 m. rozkładają tkanki zawierające fosfor, a więc przede wszystkim tkanki mózgu. Przy stosowaniu tych fal ustalono, że śmierć zwierząt następuje bez przegrzania ich wewnętrznych organów. Przyczyną śmierci jest prawdopodobnie rozbitcie regularnej budowy komórki. Zjawisko to nazywa się molekularnym częstotkowym rezonansem na działanie fal elektromagnetycznych. Zachodzi tu podobne zjawisko jak przy rezonansie akustycznym, gdzie struna lub błona reaguje na dany dźwięk.

Moje ulatny rezonans

Obecnie uczeni niemieccy sta-

rają się oznaczyć jaki będzie „molekularny rezonans” poszczególnych tkanek na takie czy inne fale. O ile te doświadczenia udadzą się, można będzie działać elektromagnetycznymi falami na poszczególne organy ciała. Wówczas fale te staną się prawdziwymi promieniami śmierci. Pod-

czas wojny można będzie paraliżować mięśnie, wywoływać kurcze, usypiać lub po prostu zabijać przeciwnika. Ponieważ badania te posuwają się szybko naprzód, można się spodziewać, że już w najbliższej wojnie promienie śmierci odegrają ważną rolę.

Na kilku międzynarodowych kongresach, względnie zjazdach, gdzie Polska była reprezentowana w ubiegłym roku przyjęto liczne wnioski polskie. A więc: na konferencji Societe Universale de Theatre w Wiedniu przyjęto wniosek dyr. Szyfmana w sprawie organizowania olimpiad tea-

tralnych; na koncercie Penclubów w Buenos Aires przyjęto wniosek p. Jana Parandowskiego w sprawie urządzenia specjalnych wystaw z okazji każdorazowego kongresu; na Międzynarodowym Kongresie Reklamy w Berlinie przyjęto wniosek p. Zenona Zakrzewskiego, zalecający utworzenie Międzynarodowej Izby Reklamy na wzór Międzynarodowej Izby Filmowej.

Liczni uczeni i literaci polscy wygłosili wykłady, względnie odczyty zagranicą. Wymienić tu należy nazwiska prof. W. Goetla (odczyt w Berlinie), J. Kadana - Bandrowskiego (Wiedeń, Budapeszt), prof. St. Stasiaka (Bombaj), prof. R. Pollaka (Budapeszt), prof. K. Kumanieckiego (Rzym), dr. W. Gorczyńskiego (Lizbona), prof. T. Zielińskiego (Helsingfors), prof. O. Haleckiego (Bukareszt), prof. W. Tarkiewicza (Bruksela), prof. Z. Cybichowskiego (St. Zjedn.), K. Hlakiewiczówny (Wiedeń, Budapeszt), prof. Jurasza (Bryzylia),

dr. A. Broziga (Wrocław), prof. J. Dąbrowskiego (Budapeszt), prof. W. Staniawicza (Królewiec), Jana Parandowskiego (Buenos Aires), inż. Bernadzikiewicza (Sztokholm), docenta ks. Krzesińskiego (Indie), prof. Arctowskiego (Nowy Jork) etc. Wspomnieć w końcu należy jeszcze o paru innych manifestacjach kulturalnych: Na Uniwersytecie w Bolonii, gdzie, jak wiadomo, studiował Mikołaj Kopernik, odbyło się uroczyste odsłonięcie popiersia wielkiego astronoma polskiego, ofiarowanego Uniwersytetowi przez Ambasadę Polską w Rzymie.

Staraniem Instytutu Niemiecko - Polskiego w Berlinie odbył się tam uroczysty koncert, w którym wzięli udział m. in. Pola Negri i Jan Kiepura.

W Dreźnie odbyła się przy udziale ambasadora Rzplitej i p.skiego uroczysta premiera filmu niemieckiego „August Mocny”, wykonanego przy współudziale artystów polskich.

Z cyklu: „Sport zagranicą”

Japonia, kraj XII Olimpiady

Zamiast sportu nieco geografii

Świat sportowy żyje dwoma okresami: Olimpiadą i przygotowaniem przedolimpijskim. Gdy więc z masztu olimpijskiego w Berlinie spłynęła w dół flaga o pięciu kotach, sportowcy wzięli się do pracy, zwracając się często myślą na wschód, do państwa następnej Olimpiady — Japonii.

Najdłuższy na świecie łańcuch wysp

W dzisiejszym artykule przedstawimy warunki geograficzne i demograficzne Japonii. Japonia stanowi najdłuższy na świecie łańcuch wysp, składający się z pięciu wielkich i przeszło 600 małych wysepek, ogólna powierzchnia wynosi 832.000 km. kwadratowych (Polska 388.000 km. kw.). Centralna grupa wysp, zwana Starą Japonią, składa się z wyspy Hondo „Główna Ziemia”, prócz tego z wysp Szikoku „Wyspa czterech prowincji”, Kiusiu „Wyspa dziewięciu krajów” i wy-

spa Jezo czyli „Ziemia barbarzyńców”.

Kraj wulkanów

Wyspy japońskie są pochodzenia wulkanicznego, przyczym osiadanie ich jeszcze nie jest skończone, stąd ciągłe trzęsienia ziemi. W ciągu roku przeciętnie 500 — 600 drobnych wstrząsów. Od czasu do czasu zaś zdarzają się olbrzymie katastrofy. I tak, w największej z nich w 1923 roku zginęło przeszło 200.000 osób, oraz uległa zniszczeniu Jokohama i Tokio.

Ludność Japonii

Japonia razem z koloniami (Sachalin, Formoza, Korea, Kwantum, wyspy Karoliny, Mariany i Marszala) liczy przeszło 95 milionów ludności. Japończycy są mali, o czarnych włosach i oczach. Jest to ludność powstała ze zmieszania się dawnych mieszkańców — Ajnów oraz Koreańczyków i Chińczyków, którzy dawniej panowali na tych wyspach.

Stosunki polityczne

Przez długie wieki Japonia podlegała ustrojowi feudalnemu, dzieliła się na szereg drobnych państw, znajdujących się pod władzą baronów i markizów i posiadających ustroj rodowo-feudalny. Władca Japonii, mikado, „Syn Nieba” był raczej zwierzchnikiem religijnym i pośrednikiem pomiędzy ludem a duchami przodków (religia japońska opiera się głównie na kulcie przodków) aniżeli władcą politycznym. Od XV wieku rządził za niego marszałek dworu, czyli t. zw. szogun, dopiero w połowie XIX wieku pod naciskiem Stanów Zjednoczonych, mikado obalił ustroj feudalny i otworzył wrota Japonii dla Europejczyków i cywilizacji europejskiej. Odtąd zaczyna się bardzo gwałtowny ruch młodo - japoński, żądający zrównania Japonii pod względem kultury materialnej z państwami Europy i U. S. A. i wywalczenia Japonii mocarstwowego stanowiska w świecie.

Stosunki gospodarcze

Półowa powierzchni kraju idzie pod uprawę, głównie ryżu (1/10 produkcji świata). Prócz tego na północy uprawiają jęczmień i żyto. Na południu pszenicę, soję i herbatę. W całym kraju warzywnictwo, owocarstwo i jedwabnictwo. Kultura rolna w Japonii stoi bodaj najwyżej na świecie.

Nigdzie chyba rybołówstwo pełnomorskie nie gra takiej roli jak w Japonii. Ryby i ryż to główne pożywienie Japończyka. Narod ten liczy przeszło 3 miliony rybaków, nie licząc ludności zatrudnionej w przemyśle przetwórczym.

Z bogactw mineralnych Japonia obfituje w węgiel (produkcja roczna 30 milionów ton), rudy żelaza, cynku i srebra.

W czasie wojny i po wojnie rozpoczął się olbrzymi ruch przemysłowy w Japonii, głównymi centrami przemysłu są: Kobe, Osaka, w Tokio powstał przemysł jedwabniczy, zaś w Nagasaki budownictwo okrętowe. Należy zaznaczyć, że cały prawie przemysł japoński jest skoncentrowany w rękach nielicznych rodzin, wśród nich najpotężniejszy koncern „Mitsui”. Robotnik jest naogół łąco platny, dlatego też Japonia może skutecznie konkurować z przemysłem europejskim i amerykańskim, odbierając mu rynki zbytu w Azji i Afryce.

Kultura duchowa i fizyczna

Poziom kulturalny przeciętnego Japończyka jest wysoki, analfabetów nie ma zupełnie. Bardzo

wysoko stoi higiena, każdy Japończyk codziennie chodzi do łaźni (kąpiele w temperaturze 40 st.). Sport w Japonii ma starą historię i powstał bodaj wcześniej niż w Europie, gdyż tradycja wspomina że narodowy sport japoński dżiu, dżitsu był już uprawiany przed Chrystusem.

Jak nas widzą w Anglii?

„The Times” o Polsce w r. 1936

„The Times”, jeden z najstarszych dzienników w Europie (założony w r. 1785, liczy obecnie 152 lata) poświęca swój specjalny dodatek noworoczny przeglądowi roku ubiegłego.

I teraz, łącznie z nr. 4751 z 1 stycznia 1937 tego dziennika angielskiego otrzymaliśmy 12-stro-

nicowy Review of the year 1936 (Przegląd roku 1936). Bilans tego roku, na ogół niepomysłny, daje jednak „Timesowi” możliwość odczucia z ulgą: mogło być gorzej (it might have been worse).

Wojna abisyńska, walka dwóch wrogich „ideologii” na terenie

Hiszpanii, łamanie traktatów przez Niemcy, bezsilność Ligi Narodów — wszystko to sprawiło, że rok 1936 był niespokojnym rokiem (a perturbing year) dla tych, którzy wierzyli jeszcze w możliwość pokojowego regulowania zatargów.

Nie ma nawet chwilowo nadziei na polepszenie, która świeciła w r. 1934, kiedy to „Times” stwierdzał (l. l. 1934), że rok 1933 przyniósł wyraźną poprawę (a perceptible relief) w polityce i gospodarce — przynajmniej angielskiej.

Rozważwszy wypadki r. 1936 w Europie Zachodniej dochodzi wreszcie „The Times” do stosunków polskich. Podkreśla odnowienie współpracy wojskowej z Francją i Rumunią, określa utrzymanie poprawnych i sąsiedzkich stosunków z Rosją Sowiecką i Niemcami, jako podstawowy cel polityki polskiej. Przypomniałszy zatargi z Gdańskiem, które groziły oziębieniem się stosunków polsko-niemieckich, zauważa dziennik londyński, że Polska zdaje się zwoina przesuwac z orbity wpływów niemieckich w orbitę wpływów francuskich.

Nie mogą widocznie zrozumieć na Zachodzie, że Polska może i musi pozostawać tylko i jedynie w „orbicie” własnych wpływów, że musi się kierować własną racją stanu, a nie być na usługach któregoś z państw zachodnich. Oczywiście współpraca polsko - francuska jest zawsze jak najbardziej pożądana, ale właśnie współpraca: równy z równym. W Londynie ciągle jeszcze dzielą państwa europejskie na „Wielką Czwórke” (Big Four: Anglia, Francja, Niemcy, Włochy) i całą gromadę drobiazgu bez znaczenia. A taki pogląd jest mylny i szkodliwy.

Kończąc omawianie polskiej polityki zagranicznej, pisze „The Times”, że postawa Polski wobec Czechosłowacji była oziębła (chilly).

Wewnętrzna sytuacja gospodarcza Polski, zawiera według „Times'a” wiele elementów, następujących poważnie wątpliwości.

Ortodoksyjna deflacja bez zaniechania pełnej obsługi zagranicznych długów handlowych okazała się niemożliwą: masy nie mogły jej dłużej znosić.

Niepokój polityczny, nędza wst znalazły wyraz w coraz częstszych rozruchach antysemitycznych.

Jeżeli chodzi o pokazanie czytelnikowi angielskiemu zdarzeń czysto materialnych, zewnętrznych w Polsce, to dodatek „Times'a” spełnił swe zadanie. To zresztą zawsze cechuje Anglików: praca wykonana na zimno, dokładnie, ze statystyką w rękę.

Jeżeli jednak chodzi o wnikięcie w głab ducha Polski dzisiejszej, to — trzeba to z przykrością stwierdzić — pozostajemy ciągle niezrozumiani na Zachodzie. Jest to w pierwszym rzędzie wina naszej polityki zagranicznej, której brakuje wyraźnego kierunku.

Marcin Podemuśki.

W Kolmarze odnaleziono obraz Marcina Schonguera

Wspaniałe płótno Marcina Schonguera „L'annonciation aux trois anges” zostało przypadkowo odnalezione niedawno w sławnym archiwum miejskim w Kolmarze, gdzie przetrwało w ukryciu 450 lat.

„Zwiastowanie” znajduje się obecnie w muzeum w Strasburgu, razem z innym obrazem mistrza noszącym tytuł: „La Vierge aux fraiseurs”.

Marcin Schongauer urodził się w Kolmarze, w Alzacji, około 1443 roku. Zajmował się grawerstwem i malarstwem. Przechowa-

ne po nim, nieliczne zresztą dzieła noszą cechy prawdziwie wielkiego talentu.

Słynny obraz „Vierge au buisson de roses” z katedry św. Marcina w Kolmarze, malowany prawdopodobnie w roku 1473, uchodził dotychczas za najwcześniejsze dzieło mistrza. Okazuje się jednakże, że „L'annonciation aux trois anges” powstał jeszcze wcześniej, bo prawdopodobnie w roku 1467.

Stan konserwacji odnalezionego obrazu uznany został przez specjalistów za doskonały.

„Rocznik Kasprowiczowski” wyszedł z druku

„Rocznik Kasprowiczowski”, którego zapowiedź wywołała w sferach literackich żywe zainteresowanie, opuścił już prasę drukarską i ukazał się na półkach księgarskich. Składają się na niego następujące prace i materiały: część I — rozprawy, część II — listy Kasprowicza do Jadwigi z okresu narzeczeństwa z przedmową prof. Kołaczekowskiego, część

III — materiały, część IV — recenzje i sprawozdania, część V — kronika.

W części I znajdują się prace: rady Zaleskiego „Słowo wstępne” o poezji kwiatów polnych; magistra Suchockiego „Stosunek Kasprowicza do Boga”; prof. Bergera „Z nieznanych przekładów Kasprowicza”, magistra St. Waszaka „Kult Jana Kasprowicza w Wielkopolsce”. Ostatnia praca uzasadnia w sposób dobitny, że „Rocznik Kasprowiczowski” stanowi jedno z dalszych ogniw żywego stosunku Wielkopolski do Kasprowicza, który to kult sięga czasów osiemnastych ubiegłego wieku.

Listy Kasprowicza przeznaczone zostały do „Rocznika” przez córkę poety p. Annę Jarońską z Krakowa.

W części III piszą: prof. Polak na temat: „Kasprowicz a Włosi”; prof. Wypler z Katowic „Kasprowicz a Śląsk”, mgr. Waszak „Ulubione piosnki ludowe Kasprowicza”, oraz bibliografia prac i artykułów o Kasprowiczu po roku 1926 wraz z pierwszą próbą ujęcia przekładów utworów poety na języki obce.

W części recenzyjnej i sprawozdawczej jest mowa o ostatnio wydanych publikacjach, o audycjach Kasprowiczowskich nadawanych przez Radio Poznańskie, wreszcie o rękopisach Kasprowicza.

Część ostatnia kronikarska przynosi informacje o Towarzystwie Literackim imienia Jana Kasprowicza w Poznaniu oraz o obchodach i pracach w dziesiątą rocznicę śmierci poety.

Nowy olbrzym powietrzny

Niemieckie zakłady lotnicze w Friedrichshafen rozpoczęły budowę hydroplanu olbrzymia „DO XX”. Za wzór dla budowy posłużyły trzy hydroplany typu DOX. Nowy hydroplan jest znacznie większy od poprzednich.

Posiada on 8 motorów Diesla po 1000 HP każdy; do poruszania każdego propelleru używane są po dwa motory. Szybkość lotu wynosi 300 km. na godzinę. Jednorazowy przelot może trwać na przestrzeni 5.000 km. Samolot będzie posiadał 56 miejsc pasażerskich oraz 6 miejsc dla obsługi.

Koledy polskie i obce w rad o

Każdy kraj i każda dzielnica opiewa Boże Narodzenie na swój sposób i jakkolwiek jest wszędzie jednakowa radość, jednak forma jej wyrażania jest odmienna. Audycja radiowa z dnia 12. I. o godz. 22.00 zapozna radiosłuchaczy z koledami francuskimi, niemieckimi, angielskimi i katalońskimi, przy czym zaznaczyć należy, że wiele tych koled pochodzi z dawnych czasów, bo z wieku XIV, XV i XVI. Audycję tę w wykonaniu chóru „Hasio” pod dyr. Jana Zebrowskiego rozpoczną orszecznice koledy polskie.

Wystawa sztuki polskiej w Budapeszcie

W gmachu węgierskiego Muzeum Sztuk Pięknych w Budapeszcie ciwarta została wystawa polska, na którą złożyły się związane z Polską zabytki, będące w posiadaniu Węgierskiego Muzeum Sztuk Pięknych, oraz zbiór

rysunków i akwael Jana Matejki, wypożyczony w tym celu przez Muzeum Narodowe w Krakowie.

Otwarcia wystawy dokonał minister Oświaty Homan, podkreślając w odpowiedzi na powitalne przemówienie chargé d'affaires Poselstwa R. P. Mycielskiego doniosłość współpracy kulturalnej obu krajów dla zacieśnienia przyjaznych stosunków polsko - węgierskich. Na otwarciu wystawy obecni byli przedstawiciele tutejszych sfer urzędowych, artystycznych, prasowych, stowarzyszeń polsko - węgierskich, kolonii polskiej.

Wystawa mieści się w pięciu salach i zawiera poza zbiorem szkiców Matejki m. in. cykl „Polonia” Grotzgera, „Bitwę pod Warną” Matejki, portret gen. Bema pendzla Barabasa, współczesny portret Stefana Batorego i t. d. Prasa bardzo przychylnie powitała wystawę, podkreślając jej znaczenie dla rozwoju stosunków kulturalnych polsko - węgierskich.

Każdy, kto ma pracę i zarabia, powinien pomóc bezrobotnym.
Konto PKO Nr. 70.206
Pomoc Zimowa

Nowy typ znaczków pocztowych

Czechosłowacka poczta wydała wlosną nowe specjalne znaczki pocztowe. Nadawca przez nalepienie takiego znaczka zapewni sobie, że list zostanie doręczony adresatowi do własnych rąk. Znaczki te mają mieć kształt trójkątów i będą posiadać wartość 50 halerzy (około 10 groszy). Na lepienie będą jako dopłata.

Demonstracja floty francuskiej

u wybrzeży Marokko
Anglia odmawia udziału

PARYŻ, 9. I. Francuskie koła polityczne podkreślają z naciskiem, iż dotychczasowa akcja rządu francuskiego w sprawie Maroka, prowadzona jest w ścisłym porozumieniu z Londynem. Quai d'Orsay pozostaje w ustawicznym kontakcie telefonicznym z Foreign Office, które, jak podkreślają w Paryżu całkowicie aprobowano dotychczasowe posunięcia francuskie — stanowczy protest wobec rządu narodowego w Burgos oraz zarządzenie stanu pogotowia garnizonów Maroka francuskiego w strefie, graniczącej z posiadłościami Hiszpanii. Przyjęto z zadowoleniem również wiadomość o podróży ministra wojny Daladier do Maroka, celem zbadania spraw, związanych z obroną narodową oraz demonstracyjną zapowiedź przeprowadzenia najbliższych manewrów francuskiej floty wojennej właśnie u wybrzeży północnej Afryki. Francuskie koła polityczne uważają jednak, że te pierwsze zarządzenia są niewystarczające. Chętnie

widziano by dojdzie do skutku jakiejś wspólnej uzgodnionej akcji francusko - brytyjskiej, która wywarłaby wpływ na opinię niemiecką. W Paryżu wysuwana jest więc koncepcja wspólnej blokady połączonych flot francuskiej i brytyjskiej u wybrzeży Hiszpanii i Maroka hiszpańskiego.

LONDYN, 9. I. Propozycje, jakie na temat współpracy brytyjskiej z flotą francuską wysunął z polecenia rządu francuskiego ambasador Corbin w rozmowie z min. Edenem szły w tym kierunku, aby w czasie gdy flota francuska odbywać będzie swoje manewry wzdłuż wybrzeży Maroka, w obrębie tych wód znalazło się również kilka jednostek bojowych floty brytyjskiej.

Rząd brytyjski tych propozycji nie zaakceptował, nie widząc w sytuacji, tak jak się ona w chwili obecnej przedstawia nic takiego, co by tego rodzaju demonstrację czyniło niezbędną.

nr. Ciano w Niemczech, w którym wyrażono wspólne dążenie Włoch i Niemiec utrzymania absolutnej nietykalności Hiszpanii i kolonii hiszpańskich.

Niemcy zapowiadają dalsze kroki Incydent ze statkiem „Palos” nie został wyczerpany

BERLIN, 9. I. Bezpośrednim skutkiem negatywnego wyniku ultimatum, skierowanego do Walencji jest, jak wiadomo, decyzja rządu Rzeszy, że zatrzymane przez niemiecką marynarkę wojenną statki hiszpańskie „Marta Jaquera” i „Aragon” przechodzą na własność rządu gen. Franco. Rząd ten wypłaci Niemcom odszkodowanie za straty poniesione skutkiem nie wydania przez flotę rządową części ładunku parowca „Palos”.

Na tym incydent się nie wyczerpuje. Wbrew panującym wczoraj poglądom, niektóre koła niemieckie sądzą, że uchylenie się rządu Walencji od wydania pasażera hiszpańskiego statku „Palos” połączając z sobą dodatkowe konsekwencje, nie wiadomo na razie jakie. Koła te są zdania, że absolutne milczenie rządu Walencji stwarza nowy precedens, który spowodować może bardzo poważne konsekwencje.

LWÓW, 9. I. Agencja Teleg. aficz. na Express donosi: Pod przewodnictwem p. Wójcickiego odbyła się we Lwowie konferencja członków zarządu okręgowego Związku Legionistów we Lwowie oraz komendantów oddziałów kół pułkowych. Konferencja poświęcona była omówieniu niedawnej odprawy Związku Legionistów w Warszawie, na której to odprawie p. Koc wygłosił referat o organizacji obozu politycznego w Polsce. Sprawozdanie z odprawy złożył p.

Niedaleki termin powstania
Nowego obozu politycznego
Oświadczenie p. Koca na odprawie Związku Legionistów

Włodkiewicz, po czym podjęto ożywioną dyskusję. Niektórzy mówcy zaliczyli się na „odwiekanie” startu przy tworzeniu nowego obozu” podnosząc, że w społeczeństwie panuje i tego powodu żal. Rzucono projekt, aby Lwów niezależnie od Warszawy podjął sam prace przy organizacji obozu. Projekt ten nie zyskał jednak aprobaty, wobec stwierdzenia przez p. Wójcickiego, iż p. KOC W CZASIE ODPRawy W WARSZAWIE OŚWIADCZYŁ, ŻE TERMIN WPROWADZENIA W ŻYCIĘ PROGRAMU NOWEGO OBOZU JEST JUŻ NIE DALEKI.

Konferencja zakończyła się omówieniem spraw bieżących oraz wyborem nowych władz okręgu lwowskiego.

Rozwiązanie Rady Miejskiej w Kępnie

POZNAŃ, 9. I. Rada m. Kępna została rozwiązana na mocy zarządzenia wojewody poznańskiego.

Oświadczenie Niemiec w sprawie Maroka Wspólne stanowisko z Włochami

BERLIN, 9. I. — Niemieckie biuro informacyjne komunikuje: Doniesienia rozpowszechniane przez prasę zagraniczną w sprawie rzekomej penetracji niemieckiej w Maroku hiszpańskim mają, wedle opinii niemieckich kół politycznych wyłącznie na celu niepokojenie opinii europejskiej w

związku z zagadnieniem hiszpańskim.

Dobrze poinformowane koła ponownie podkreślają, że ani w Hiszpanii, ani w hiszpańskim Maroku nie ma wojsk niemieckich.

W związku z tym należy przypomnieć komunikat, opublikowany 25 października z okazji wizyty

JESI CHCESZ SIĘ SZYBKO I DOPRZE OGOLIĆ KUP
MYDŁO KREMZ MOTYLEM
MAGISTRA WŁASPRZYCKIEGO
WARSZAWA PIUSA XI NR. 30

Od 1 stycznia 1937 Doraźne sądy wojskowe na obszarze całego państwa

Z dniem 1 stycznia 1937 roku poddane zostały postępowaniu dorażnemu w sądach wojskowych

na całym obszarze Państwa należące do właściwości sądów okręgowych niektóre przestępstwa z artykułów kodeksu karnego wojskowego z 1932 roku, kodeksu karnego z 1932 roku i Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 r. o niektórych przestępstwach przeciwko bezpieczeństwu Państwa.

Są to zbrodnie przeciw karności, zbrodnie stanu, przeciwko władzom, urzędom i porządkowi publicznemu oraz spowodowania niebezpieczeństwa powszechnego, zbrodnie przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko mieniu (jeżeli sprawca zaopatrzone był w broń lub narzędzie do napaści), prze-

stępstwa przeciw bezpieczeństwu państwa itd.

Powyższe obwieszczenie stosuje się w myśl prawa o ustroju sądów wojskowych względem osób wojskowych, które na zasadzie stosunku publicznego - prawnego lub umownego pełnią służbę w administracji wojskowej i zbrodnie te po pełnieniu w czasie trwania stosunku służbowego, oraz do podżegaczy i pomocników przestępstwa zarówno popełnionego jak i usiłowanego.

Osobom, które dopuściły się wyżej wymienionych zbrodni, grozi kara śmierci przez rozstrzelanie z wyroku sądu doraźnego.

Znow incydent chińsko-japoński Aresztowane 2 Japończyków w Cing-Tau

SZANGHAI, 9. I. Naprężenie chińsko - japońskie wystąpiło dziś ponownie na skutek incydentu jaki się wydarzył w Cing-Tau. Zaareztowano tam dziś dwóch Japończyków pod zarzutem przygotowania zamieszek w związku z przesileniem w prowincji Szansi. Bezpośrednio po nadejściu tych wiadomości min. spraw zagr. w Nankinie złożyło w ambasadzie japońskiej protest w sprawie rzekomego mieszan'a się Japonii do spraw wewnętrznych Chin, żądając równocześnie bliższych wyjaśnień.

Komenda policji w Cing-Tau donosi, że obaj Japończycy podczas aresztowania stawali zbrojny opór. Znalaziono u nich wysokie kompromitujące dokumenty. Pewien Chińczyk aresztowany razem z nimi zeznał, iż otrzymał od obu Japończyków polecenie zwerbowania chińskich oddziałów bandyckich, które miały wziąć czynny udział w projektowanych zamieszkach w północno - wschodnich prowincjach Chin.

Konsul japoński w Cing-Tau zażądał wydania obu aresztowanych.

Zapowiedź wizyty Króla Karola w Polsce

W prasie zagranicznej pojawiły się szczegóły rokowań, prowadzonych pomiędzy rządem polskim a rumuńskim, na temat wizyt i rewizyt. Wedle tych doniesień, minister Beck ma przybyć do Bukaresztu w końcu lutego, aby rewizytować min. Antonescu. Wtedy zapadną postanowienia co do terminu wizyty głów państwa.

Marszałek Rydz-Śmigły ma rewizytować szefa armii rumuńskiej, gen. Samsonowici na wiosnę, w końcu kwietnia lub początku maja. Zabawił by w Rumunii tydzień i uczestniczył by w wielkiej defiladzie wojskowej, urzą-

dzanej corocznie w rocznicę narodowego święta Rumunii.

W miesiąc po jego pobycie, zapewne w początkach czerwca, miałby przybyć do Polski król Karol, wraz z następcą tronu Michałem. Gościna królewska trwała by pięć dni, a goście odwiedzili by po za stolicą także i Kraków, oraz Gdynię, gdzie wzięliby udział w ćwiczeniach naszej floty.

Dopiero pod jesień, po wakacjach, możliwe, że w końcu września, nastąpiła by rewizyta Prezydenta Mościckiego w Rumunii.

Dodatkowe terminy Opłacania czesnego

Rektor uniwersytetu warszawskiego komunikuje, że ponieważ zamknięto uczelnie w okresie od dnia 26 listopada 1936 r., do 2go b. m. nie wszyscy studenci mogli wnieść opłaty akademickie w terminach, podanych w zarządzeniu z dnia 24 września 1936 r.

Dodatkowe terminy wnoszenia i raty opłat studenckich za bieżący

rok akademicki są następujące: 1) dla studentów 3 roku — do dnia 20 bm. 2) dla studentów 4 roku — i dalszych lat studiów — do dnia 25 bm. 3) dla wszystkich studentów wydziału prawa, którzy składali podania o odroczeniu opłat — do dnia 29 bm. Terminy wnoszenia 2 i 3 raty ogłoszone w zarządzeniu z dnia 24 września 1936 r. pozostają niezmiennymi.

Podróżuj samolotem

Leny ogłoszeń za miejsce wysokości 1 mil metra przez szerokość jednej spłaty (na wszystkich stronach po 8 spłatach) na 1 stronie — 1 zł w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr. na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 150 zł. Upięty specjalne — 3 zł., lekarskie 30 gr. Nekrologia po 30 gr. Drobnie po 20 gr. za wyraz, duże i tery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy — tusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty i wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Wzrost ogłoszeń: Al. Jerozolimska 3a — biuro czynne od godz. 9 ran. do 6 wiecz.

Wydawca: Spółka Wydawnicza „ABC”, Sp. z ogr. odp.

FRAKI • SMOKINGI zł. 190 CHMURZYŃSKI ŻÓRAWIA 26

Panika w Madrycie po zajęciu Aravaca przez powstańców

MADRYT, 9. I. Komitet Obrony Madrytu w wydanym dziś w południe komunikacie przyznaje, że wojska powstańcze posuwają się naprzód w rejonie Aravaca.

Z Avilla donoszą w związku z zajęciem Aravaca, że sukces ten wywołał wśród obrońców północnej dzielnicy Madrytu pomiędzy szosami Madryt — Pozuelo oraz Manzanares — La Coruna nastroje wybitnie paniczne. Miejscowość Fuencarral, której wojska gen. Moła poważnie zagrożają, jest przepelniona uciekinierami.

Wojska powstańcze uzyskały obecnie swobodne połączenie po-

między Casa del Campo a dzielnicą uniwersytecką oraz Żelazną Bramą. Ze wzgórz okalających Avilla powstańcy panują nad całą doliną Manzanaresu w bezpośrednim sąsiedztwie stolicy aż do mostu Toledo.

MADRYT, 9. I. Zarządzono przymusową ewakuację ludności cywilnej ze stolicy. W pierwszym rzędzie wysiedlone mają być osoby, które schroniły się do Madrytu po 19 lipca ub. r.

MADRYT, 9. I. Na murach stolicy rozlepieno odezwe, wzywającą obywateli w wieku ponad lat 20 do zaciągu ochotniczego do wojsk republikańskich.

Komintern zarzuca sieci na organizacje młodzieży katolickiej

MOSKWA, 9. I. Jak się zdaje Komintern zaczyna ostatnio operować nowym hasłem, któreby — przy zamaskowaniu wszelkiej tendencji komunistycznej obliczone było na wciągnięcie pewnych kół katolickich do współpracy pod pretekstem „wspólnej walki przeciw faszyzmowi”. Hasło to zostało przed kilku miesiącami już rzucone na gruncie francuskim przez tamtejszych komunistów i pewne tego rodzaju tendencje przejawiały się także na zjeździe pacyfistycznym w Amsterdamie.

Obecnie mamy przed sobą niezwykle charakterystyczny dla tych zamierzeń artykuł oficjalne-

go organu Kominternu „Komunistycznej Internacjonal” nawołujący do zorganizowania akcji celem stworzenia jednolitego frontu młodzieży.

W artykule tym czytamy m. in.: „Chcemy wzmocnić rozpoczętą już współpracę z młodzieżą chrześcijańską celem złamania natarcia reakcyjnych kół kościoła katolickiego i urzeczywistnienia jedności na podstawie codziennej do li i niedoli młodzieży. Oto dlaczego niezbędnym jest, aby dla każdego kraju wypracowano linie postępowania i argumentację w stosunku do masowych organizacji chrześcijańskich i katolickich”.

Pogrzeby ofiar zająć czyżewskich odbądą się w Warszawie

Władze bezpieczeństwa publicznego zabroniły przewiezienia zwłok Józefy Gwardiakowej, żony kowala, postrzelonej w czasie zająć czyżewskich. Decyzja ta umotywowana została obawą aby pogrzeb w Czyżewie

nie stał się przyczyną nowych zająć antyżydowskich.

Również odmówiono zezwolenia na przewóz zwłok żyda Jelenia zmarłego wskutek pobicia w czasie zająć czyżewskich.

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Telefon 666-62 (sekretariat) 666-49 (ogólny) Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt tylko w godz. 14-16.
ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimska 3a. Tel. 309-33. Dział ogłoszeń - Kantor (prenumerata) - Al. Jerozolimska 3a, I piętro, tel. 7-27-33. Dział ogłoszeń, ul. Zgoda 6, m. 30. Tel. 609-01. Skrzynka pocztowa 745. Konto PKO 23400. Adres telegraficzny - ABC Warszawa.
PRZEDSTAWICIELSTWA: F. Strków Trybunałski, Słowackiego 8, tel. 99. Włocławek. Cyganki 34, tel. 135.
PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnym do domu) i na prowincji zł. 2.30 miesięcznie; wydanie B wraz z dzielnymi Zienkiewiczami zł. 3.30 miesięcznie.